

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 23ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ – ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004

Ἡ Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ

Στίς 6 Ἰανουαρίου γιορτάζουμε τή Βάπτισις τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἑορτή αὐτή ὀνομάζεται Θεοφάνεια ἢ Ἐπιφάνεια (φανέρωση τοῦ Θεοῦ) γιατί τήν ἡμέρα αὐτή φανερώθηκε ὁ Τριαδικός Θεός, ὁ Πατέρας, ὁ Υἱός καί τό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἀκόμα λέγεται καί «Φῶτα», γιατί τή μέρα αὐτή οἱ πρῶτοι χριστιανοί βαπτίζονταν καί γνώριζαν τό ἀληθινό φῶς, τόν Χριστό. Εἶναι ἡμέρα

πού φωτίζεται ὁ κόσμος καί ἀγιάζονται τά νερά, ἀλλά καί ὀλόκληρη ἡ κτίσις.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐγίνε τριάντα ἐτῶν, ἦρθε ἀπό τή Ναζαρέτ στόν Ἰορδάνη ποταμό καί ζήτησε νά βαπτισθεῖ ἀπό τόν Ἰωάννη τόν Πρόδρομο, γιά νά ξεκινήσει τή δημόσια δράση του στόν κόσμο. Ὁ Πρόδρομος εἶχε γεννηθεῖ μέ θαυμαστό τρόπο ἀπό τούς ἡλικιωμένους γονεῖς του, τόν Ζαχαρία καί

τήν Ἐλισάβετ, καί τόν ἔστειλε ὁ Θεός γιά νά προετοιμάσει τό δρόμο τοῦ Χριστοῦ. Ὅταν μεγάλωσε, βγήκε στήν ἔρημο, κοντά στόν Ἰορδάνη ποταμό. Ἐκεῖ ζοῦσε πολύ ἀσκητικά. Ντυνόταν μέ ἀπλά ρούχα ἀπό καμηλό-

τριχα, ἐνῶ λιτό ἦταν καί τό φαγητό του, ἀφοῦ ἔτρωγε μόνο ἄγρια χόρτα καί μέλι. Τό κήρυγμά του ἄρχιζε πάντοτε μέ τά λόγια τοῦ Προφήτη Ἡσαΐα:

«Μετανοεῖτε, ἐτοιμάσετε τό δρόμο τοῦ Κυρίου ... Ὁ Κύριος ἔρχεται καί κάθε ἄνθρωπος θά γνωρίσει τή σωτηρία ἀπό τόν Θεό».

Ὁ Τίμιος Πρόδρομος δέχθηκε ἐντολή ἀπό τό Θεό νά ἐγκαταλείψει τήν ἀσκητική ζωή καί νά πάει στόν Ἰορδάνη ποταμό γιά νά κηρύπτει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά βαπτίζει τούς ἀνθρώπους. Ὁ ἅγ. Ἰωάννης,

πού ήταν μόλις έξι μήνες μεγαλύτερος από τον Χριστό, πήγε στον Ίορδάνη και βάφτιζε τους ανθρώπους, παρακινώντας τους να αλλάξουν τρόπο ζωής και να μετανοήσουν. Έλεγε ακόμα: «*Έγώ σᾶς βαπτίζω με νερό. Εκείνος όμως πού έρχεται μετά από μένα (δηλαδή ο Ί. Χριστός) θά σᾶς βαπτίζει με τό ἅγιο Πνεῦμα*».

Έτσι, μιά μέρα, ο «μόνος ἀναμάρτητος», ο Κύριος Ίησοῦς Χριστός, παρουσιάσθηκε στον Πρόδρομο και του ζήτησε να βαπτισθεῖ. Τό ἅγιο Πνεῦμα φανέρωσε στον ἅγιο Ίωάννη ότι ήταν ο Υἱός του Θεοῦ, γι' αυτό και δέν δεχόταν να τον βαπτίσει. Μάλιστα εἶπε με ἀπορία: «*ἐγώ ἔχω ἀνάγκη να βαπτισθῶ ἀπό Σένα και Σύ έρχεσαι σέ μένα;*».

Ο Βαπτιστής υπάκουσε τελικά στό θέλημα του Θεοῦ και ὅσοι βρίσκονταν ἐκεῖ ἐκπληκτοί ἐζήσαν ἀπό κοντά τή Βάπτιση του Χριστοῦ: Οἱ οὐρανοί ἀνοιξαν και τό Ἅγιο Πνεῦμα κατέβηκε με τή μορφή περιστεριοῦ και κάθησε πάνω στον Ίησοῦ Χριστό. Τήν ἴδια ὥρα ἀκούστηκε ἡ φωνή του Θεοῦ Πατέρα ἀπό τά οὐράνια πού ἔλεγε: «*Αὐτός εἶναι ὁ ἀγαπημένος μου Γιός. Αὐτός εἶναι ὁ ἐκλεκτός μου*», δηλαδή ὁμολογοῦσε τή θεότητα του βαπτιζομένου Ίησοῦ. Γιά τήν συμμετοχή του αὐτή στό μέγα μυστήριο τῆς Ἐπιφανείας του Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν Σύναξη του Προδρόμου μιά μέρα

μετά τά Θεοφάνεια, στίς 7 Ίανουαρίου.

Ἡ Βάπτιση του Χριστοῦ δέν ήταν ὅπως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων πού βάπτιζε ὁ Πρόδρομος, γιά να συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες τους. Ο Χριστός δέχθηκε να βαπτισθεῖ γιά να ἀποδείξει ὅτι ήταν και τέλειος ἄνθρωπος και γιά να καθιερώσει τό μυστήριο τῆς Βαπτίσεως, με τό ὅποιο ὁ ἄνθρωπος καθαρίζεται ἀπό τό προπατορικό ἁμάρτημα και ἐντάσσεται στήν Ἐκκλησία του Χριστοῦ. Γι' αὐτό και ἐκείνη τήν ἡμέρα, ὅπως και σέ κάθε βάπτιση ψάλλουμε τό «*Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε*», δηλαδή ὅσοι βαπτισθήκατε στον Χριστό, ἔχετε ἐνδυθεῖ και ἀνήκετε στον Χριστό. Τό νερό συμβολίζει τήν ἁμαρτία, ὁμως στή εἰκόνα ὁ Χριστός φαίνεται μέσα στό νερό του ποταμοῦ να βηματίζει σάν να βρῖσκεται σέ σταθερό και στεγνό δρόμο, χωρίς να ἐνοχλεῖται καθόλου ἢ να ἐπηρεάζεται ἀπό τή ροή τῶν ὑδάτων.

Εἶναι σπουδαία σέ νοήματα αὐτή ἡ ἐορτή, γιατί εἶναι ἡ πρώτη φανέρωση τῆς ἁγίας Τράδος, ὅπως φαίνεται και στήν εἰκόνα πού προσκυνοῦμε αὐτή τήν ἡμέρα στήν ἐκκλησία. Ο Κύριος Ίησοῦς Χριστός, τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδας, βαπτίζεται ὡς ἄνθρωπος. Ο Θεός Πατήρ - Του ὁποίου ἡ φωνή συμβολίζεται μ' ἓνα ἡμικύλιο φωτεινῶν ἀκτίνων στό κέντρο τῆς κορυφῆς τῆς εἰκόνος- ἀποκαλύπτει στους

ἀνθρώπους ὅτι πράγματι Αὐτός εἶναι ὁ ἀναμενόμενος Μεσσίας, ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, μέ τή φωνή: «οὗτος ἐστίν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός...» (Ματθ. γ' 17). Καί τό Ἅγιο Πνεῦμα ὡς περιστέρι παρευρίσκεται πάνω ἀπό το κεφάλι τοῦ Χριστοῦ. Ἄπό τήν ὄχθη τοῦ ποταμοῦ, ἄγγελοι σκύβουν πρός τόν Χριστό, ἔκθαμβοι κι αὐτοί ἀπ' τό μυστήριο πού βλέπουν μπροστά τους, ἀπλώνοντας τά χέρια - καλυμμένα μέ τό ἔνδυμά τους γιά νά δείξουν τόν φόβο καί τόν σεβασμό τους, ἀλλά καί τήν προθυμία τους νά ὑπηρετήσουν ὅπως πάντα τόν Τριαδικό Θεό.

Ἦ Πρόδρομος φοβισμένος ἀπλώνει τό δεξιό του χέρι πάνω στό κεφάλι τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ κρατάει τό ἄριστερό σέ σάση προσευχῆς, σάν νά ἀναρωτιέται μέ τρόπο: «πῶς φωτίζει ὁ λύχνος τό Φῶς; Πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τόν Δεσπότην;...» (Τροπάριο τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων).

Ἦ Ἰορδάνης καί ἡ θάλασσα ζωγραφίζονται προσωποποιημένοι νά ἱππεύουν θαλάσσια κήτη καί νά στρέφονται ἔκθαμβοι καί ἔντρομοι πρός τόν Χριστό, ἐνῶ τά κήτη τους σπεύδουν νά φύγουν πρός τήν ἀντίθετη κατεύθυνση, ὅπως ἐπίσης καί τά ὕδατα (νερά) ζωγραφίζονται ταραγμένα καί μέ τή ροή τους πρός τά πάνω καί πρός τά πίσω, ἀντίθετη δηλαδή ἀπό τή φυσική (ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω ἀπό προσώπου Κυρίου). Ἄκόμα καί τά βουνά

ἔχουν μιά ἐλαφρά κλίση πρός τό μέρος τοῦ Ἰορδάνου, ἐκεῖ ὅπου ἄρχισε ἡ δημόσια παρουσία τοῦ Χριστοῦ καί ἄνοιξε ὁ δρόμος γιά τή σωτηρία ὄλων τῶν ἀνθρώπων.

Ἦ Ὅλοι ἔχουμε στή μνήμη μας τήν ὁμορφιά εἰκόνα τῆς γιορτῆς τῶν Φώτων. Εἶναι μιά μέρα φωτεινή καί ξεχωριστή ἀπό τίς ἄλλες. Μετά τήν πανηγυρική Θεία

Λειτουργία σχηματίζεται πομπή μέ τά ἐξαπτέρυγα, τά λάβαρα καί τούς φανούς. Οἱ

πιστοί πηγαίνουν στήν παραλία προκειμένου νά παρακολουθήσουν τήν ρίψη τοῦ Σταυροῦ στή θάλασσα ἀπό τόν Ἱερέα γιά νά

ἀγιαστοῦν τά νερά καί ὅλη ἡ κτίση.

Ἦ Ἱερέας ψέλνει γλυκά τό ἀπολυτίκιο τῶν Θεοφανείων

«Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισμένου σου, Κύριε...» καί οἱ κολυμβητές πέφτουν σά

παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι

πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Ἦ οἱ κολυμβητές πέφτουν σά παγωμένα νερά γιά νά πιάσουν τόν Σταυρό. Οἱ καμπάνες χτυποῦν χαρμόσυνα καί τά σημαιοστολισμένα караβάκια σφυρίζουν πανηγυρικά. Ἦ Ὅποιο παλικάρι πιάσει πρῶτο τόν Σταυρό ἀπό τή θάλασσα, τόν σηκώνει ψηλά, τόν προσκυνᾷ καί κολυμπώντας πηγαίνει καί τόν παραδῶσει στόν Ἱερέα, ἔχοντας πάρει τή μεγάλη εὐλογία του. Ἦ Ὅλοι χαρούμενοι ἀνταλλάσσουν εὐχές μεταξύ τους.

Κατηχητικό Σχολεῖο
Ἐνορίας Παναγίας
Ἐλεούσας Ἱεραπέτρας

Οι απορίες μας...

-Γιατί βαπτίζομαστε σέ μικρή ηλικία;

-Τούς πρώτους αιώνες οί Χριστιανοί βαπτίζονταν κυρίως σέ μεγάλη ηλικία. Προηγούνταν ένα διάστημα κατήχησης, κατά τή διάρκεια τοῦ ὁποίου διδάσκονταν τίς βασικές ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τίς διαφορές μέ τή λατρεία τῶν εἰδώλων, καί στή συνέχεια βαπτίζονταν παραμονές τῶν Μεγάλων Δεσποτικῶν Ἑορτῶν (Χριστουγέννων, Θεοφανείων καί Μ. Σάββατο).

Ἐπιπροσέτι, ὁ νηπιοβαπτισμός, δηλαδή τό βάπτισμα σέ μικρή ηλικία, παρότι ἐπιτρεπόταν καί στά πρώτα χριστιανικά χρόνια, σύμφωνα μέ τήν Καινή Διαθήκη, ὅπως γίνεται σήμερα καθιερώθηκε ἀπό τόν 5ο αἰώνα. Αὐτό ἔγινε κυρίως γιατί ἡ Ἐκκλησία ἀπό ἀγάπη καί ἐνδιαφέρον γιά τά παιδιά δέν ἤθελε νά τά ἀφήσει πολύ καιρό ἔξω ἀπό τήν ἀγκαλιά τοῦ Χριστοῦ, μακριά ἀπό τή θεία χάρη τῶν Μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, πού ξεκινοῦν ἀπό τό Βάπτισμα καί τό Χρῆσμα. Ἔτσι, ἀποφάσισε νά βαπτίζει τά παιδιά ἀπό τή νηπιακή ηλικία, ἔστω καί ἂν δέν μποροῦν νά ὁμολογήσουν πίστη, γιά νά τά ἐντάξει στούς

κόλπους τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπίσης, οί Χριστιανοί βαπτίζονταν νήπια καί γιά τό ἐνδεχόμενο νά μή παιθάνουν ἀβάπτιστα καί στερηθοῦν τή σωτηρία, ἀφοῦ μέχρι πρῖν λίγες δεκαετίες εἶχαμε μεγάλη παιδική θνησιμότητα, δηλαδή πέθαιναν πολλά παιδιά ἀπό διάφορες ἀρρώστιες, πού τότε δέν θεραπεύονταν. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία ἐπέτρεψε καί τό ἀεροβάπτισμα ἢ βάπτισμα ἀνάγκης, δηλαδή τό βάπτισμα τοῦ νηπίου «εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», ἀκόμα καί ἀπό λαϊκό (μὴ Ἱερέα), ἄνδρα ἢ γυναίκα.

Ἡ Ἐκκλησία βαπτίζει τά νήπια μέ τή θέληση καί τήν εὐθύνη τῶν γονέων τους, ἐπειδή εἶναι γιά τό συμφέρον τους νά ἀναγεννηθοῦν πνευματικά καί νά μποῦν μέσα στήν μάνδρα τῆς Ἐκκλησίας γιά νά μποροῦν νά κοινωνοῦν τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ. Δέν εἶναι ἀπαραίτητη ἡ συγκατάθεση τοῦ παιδιοῦ, ὅπως δέν ρωτοῦνται ὅταν γεννιοῦνται, ὅταν πρέπει νά πᾶνε στό σχολεῖο ἢ ὅταν τούς κάνουν ἐμβόλια κ.λ.π. Ἄλλωστε, ὅταν μεγαλώσει τό παιδί εἶναι ἐλεύθερο νά κάνει χρήση τῆς ἐλευθερίας του.

Ὁ Ἅγιος Σπυρίδων ὁ θαυματουργός

Ὁ ἅγιος Σπυρίδων γεννήθηκε τὰ χρόνια τοῦ αὐτοκράτορα Μεγάλου Κωνσταντίνου στήν Κύπρο καί καταγόταν ἀπό οἰκογένεια βοσκῶν. Μεγάλωσε μέσα στίς στάνες, ἀκούγοντας ἀπό μικρός τὰ βελάσματα τῶν προβάτων, γι' αὐτό ἔγινε καί αὐτός βοσκός προβάτων. Βοσκός ἦταν καί ὁ ψαλμωδός Δαβίδ, πρὶν γίνει βασιλιάς, καί οἱ κάτοικοι τῆς Βηθλεέμ, κοντά στό σπήλαιο, πού ἄκουσαν πρῶτοι τό μήνυμα τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ.

Ὁ ἅγιος Σπυρίδων εἶχε ἀπλή καί ταπεινή καρδιά. Ἐπαιρνε τὰ πρόβατά του κάθε μέρα καί τὰ ἔβγαζε ἔξω στά λιβάδια καί τοῦ ἄρεσε πολύ νά παίξει φλογέρα. Ἄν καί ἀγράμματος ξεχώριζε σ' ὅλη τήν περιοχή γιά τήν ἀρετή του καί τή δύναμη τῆς πίστεως του γι' αὐτό καί ἡ φήμη του εἶχε φτάσει παντοῦ. Δημιούργησε μιὰ χριστιανική καί ἀγαπημένη οἰκογένεια, ὁμῶς ἡ εὐσεβῆς γυναίκα του πέθανε νέα.

Ἀπό τότε ὁ ἅγιος Σπυρίδων πέρασε τήν ὑπόλοιπη ζωή του ἀφοσιωμένος στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ καί τῶν συνανθρώπων του. Ὁ Θεός τόν προίκισε μέ τό χάρισμα τῆς θαυματουργίας γιατί ἦταν ἄγνός καί ἐνάρετος. Ἔτσι ὅταν πέθανε ὁ Ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος στήν Κύπρο, πῆγαν ἐκεῖ πού ἔβοσκε τὰ πρόβατα καί τοῦ ἀνάγγειλαν τήν ἀπόφαση, ζητώντας του νά ἀναλάβει τόν ἐπισκοπικό θρόνο. Καί πράγ-

ματι χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος, προστατεύοντας τήν ὀρθόδοξη πίστη ἀπό τίς πλάνες τῶν αἰρετικῶν. Ἐργάστηκε μέ πολλή ἀγάπη καί πολύ ζῆλο γιά τόν λαό του. Οἱ χριστιανοί τόν ἔβλεπαν ὡς τόν σοργικό Πατέρα τους, πού νύκτα καί ἡμέρα μεριμνοῦσε γι' αὐτούς.

Ἐκανε πολλά θαύματα, ὅπως αὐτό στήν Ἀΐκουμενική Σύνοδο τό 325 μ.Χ. στή Νίκαια, κοντά στήν Κωνσταντινούπολη. Μέσα σ' ἓνα μεγάλο Ναό εἶχαν συγκεντρωθεῖ οἱ 318 θεο-

φόροι Πατέρες τῆς Συνόδου.

Ὅλοι ἦταν Ἐπίσκοποι καί Ἱερεῖς. Πολλοί ἀπό αὐτούς ἔζησαν τὰ τελευταῖα χρόνια τῶν διωγμῶν, ἔχοντας ὑποφέρει πολλά. Σέ ἄλλον εἶχαν κόψει τὰ αὐτιά, σ' ἄλλον τή μύτη, σ' ἄλλον εἶχαν βγάλει τὰ μάτια καί ἄλλων τὰ σώματα ἦταν γεμάτα πληγές. Εἶχαν νά ἀντιμετωπίσουν τίς κακοδοξίες ἐνός μεγάλου αἰρετικοῦ ρήτορα, τοῦ Ἄρειου πού ἔλεγε ὅτι ὁ Χριστός εἶναι

κτίσμα τοῦ Θεοῦ καί δέν εἶναι Θεός. Δέν πίστευε δηλαδή στήν Ἁγία Τριάδα.

Ὁ Μέγας Ἀθανάσιος, πού ἦταν ἀκόμη Διάκονος, μέ τή θεολογική του σοφία κατατρόπωσε τόν Ἄρειο, ὁμῶς αὐτός ἐπέμενε στήν πλανεμένη διδασκαλία του. Τότε σηκώνεται ἓνας ἀπλοϊκός Ἐπίσκοπος, ὁ ἅγιος Σπυρίδων καί ἔδωσε τήν καλύτερη ἀπάντηση στόν Ἄρειο. Πῆρε ἓνα κεραμίδι στά χέρια του καί εἶπε στόν Ἄρειο:

-Τό βλέπεις αὐτό; Εἶναι ἓνα, καί ὁμῶς συγ-

χρόνως είναι τρία πράγματα.

Καί άμέσως έκανε τό σημεϊο του Σταυρου και ειπε:

-Εϊς τό όνομα του Πατρος και του Υιου και του Αγίου Πνεύματος...

Και λεγοντας αυτο εγινε τό θαυμα: Τό κεραμιδι χωριστηκε στα τρία. Λεγοντας «Εϊς τό όνομα του Πατρος», μιá φλόγα ανέβηκε στον ουρανό. Ήταν ή φωτιά μέ τήν όποία ψήθηκε ό πηλός και εγινε κεραμιδι. Λεγοντας «και του Υιου», επεσε κάτω στο δάπεδο νερό. Ήταν τό νερό, που ειχε χρησιμοποιηθει στήν κατασκευή του κεραμιδιου. Και λεγοντας τέλος «και του Αγίου Πνεύματος», εμεινε στα χέρια του τό χωμα, μέ τό όποιο ειχε κατασκευασθει τό κεραμιδι. Όλοι οι Πατέρες δόξασαν τον Θεό που σ' εκείνη τήν κρίσιμη στιγμή τής μάχης για τήν πίστη στον Τριαδικό Θεό έκανε τό θαυμα του και απέδειξε μέ χειροπιαστό παράδειγμα, πως ό ένας Θεός είναι Τρία Πρόσωπα. Δηλαδή ή Αγία Τριάδα είναι μιá αδιαίρετη θεότητα και τρία πρόσωπα (ό Θεός Πατέρας, ό Υιός και Λόγος του Θεου και τό Άγιο Πνεύμα). Έτσι, ό Άρειος, μετά από αυτό τό θαυμα και τίς άλλες αποστομωτικές απαντήσεις των Πατέρων αποχώρησε ντροπιασμένος από τήν Σύνοδο.

Ένα άλλο σπουδαίο θαυμα του αγίου Σπυριδωνα εγινε όταν πέθανε τό μοναδικό παιδι που ειχε. Ήταν ένα αγνό και έναρετο κορίτσι, ή Εϊρήνη. Πέθανε ξαφνικά ενώ ό πατέρας της απουσίαζε. Όταν γύρισε στήν Τριμυθοΰντα ό αγιος και εμαθε τό θάνατο τής κόρης του, επνιξε τή θλίψη του και προσευχήθηκε για τήν ψυχή της. Η Εϊρήνη ειχε κρύψει ένα χρυσό νόμισμα μιās φτωχειās γυναίκας, που τής τό ειχε εμπιστευθει να τής τό φυλάει. Κανένας δέν ηξερε που τό ειχε βάλει. Η γυναίκα εκλαιγε από τή στενοχώρια της. Μόλις τό εμαθε ό αγιος πήγε στον τάφο

τής κόρης του και σαν να μιλουσε σε ζωντανή τή ρώτησε:

-Εϊρήνη, παιδι μου, που εβαλες τό χρυσό νόμισμα τής φτωχειās γυναίκας;

-Και τότε μέσα από τον τάφο ακουστηκε ή απάντηση του νεκρου κοριτσιου.

-Πατέρα, τό νόμισμα τό εχω βάλει στο ... τάδε μέρος!

Και πράγματι πήγαν εκει που τούς ειπε ή νεκρή κόρη και βρήκαν τό νόμισμα!

Μιá άλλη μέρα πάλι ό αγιος λειτουργουσε στο Ναό τής πόλεως. Πολύς κόσμος παρακολουθουσε τή Λειτουργία, όταν κάποια στιγμή γονάτισαν κάτω και εκλαιγαν από τήν συγκίνηση. Μέσα στο Ίερό, μπροστά από τήν Αγία Τράπεζα βρισκόταν ό αγιος Σπυριδων. Τή στιγμή που βγήκε στήν Ωραία Πύλη και ειπε τό «Εϊρήνη πάσι», εκείνη τή στιγμή ακουστηκαν αγγελικές φωνές, που ψάλανε και ελεγαν: «Και τω πνεύματί σου». Και άμέσως ειδαν μέ τά μάτια τους πολλούς άγγελους και αρχαγγέλους να συλλειτουργουñ μέ τον αγιο Σπυριδωνα, ό όποιος ειχε ύψωθει πιό πάνω από τό δάπεδο, σαν να πετουσε. Ήταν μετέωρος πάνω από τήν γη, κοντά στους άγγέλους!

Κάποτε πάλι, όταν ό αγιος ήταν Έπίσκοπος συνέβη τό εξής θαυμαστό γεγονός: Δύο κλέφτες μπήκαν κρυφά στή μάνδρα τής Έπισκοπής μέ σκοπό να κλέψουν τό κοπάδι. Μέ θεία όμως παρέμβαση βρέθηκαν αλυσσοδεμένοι. Τήν επόμενη μέρα, όταν ό αγιος Σπυριδων τούς αντίκρουσε, όχι μόνο τούς ελευθέρωσε, αλλά τούς χάρισε και ένα κριάρι.

Ό αγιος Σπυριδων απεβίωσε ειρηνικά τό ετος 390 μ.Χ. Η μνήμη του εορτάζεται κάθε χρόνο στις 12 Δεκεμβρίου.

Κατηχητικό Σχολειο
Ι. Μ. Ναου Αγίου Γεωργίου Ιεράπετρας

8. ΓΑΜΕ-ΚΟΙΝΙΑ 9. ΕΝΑΝ-ΟΝ-ΑΠ 10. ΝΗΣΤΙΣΜΑ 11. ΝΖ-ΑΡΩΝ 12. ΚΕ-ΤΑ 13. ΚΑΝΑΝΤΑ
Καθηγητής: 1. ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΝΑ 2. ΠΕ-ΚΗΡΚΑΣ 3. ΑΝ-ΔΡΑ 4. ΣΘ-ΠΟΤΑ 5. ΤΕΣΤ-ΝΟΝΑ 6. ΟΟ-ΑΧΙΝΟΣ 7. ΥΦΑΝΑ-ΡΟ
ΙΣΚΑ, 6. ΑΗΔΟΝΑ-ΚΟΣ-ΕΝ 7. ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ 8. ΟΥΡΑΝΙΟΝ-ΜΑ 9. ΑΚΑ-ΑΝ-ΑΡΤ 10. ΝΑ-ΟΣΙΑ-ΩΑ 11. ΑΣΤΟΣ-ΑΠΟΝ
Νοσηλεύτρια: 1. ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2. ΠΕ-ΘΕΟΦΑΝΗΣ 3. ΑΝΑΣ-ΠΑ 4. ΤΑΝΕΝΤΑ 5. ΙΚ

Ἔθιμα τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς Πρωτοχρονιάς

Τό καραβάκι καὶ τό Χριστουγεννιάτικο δένδρο

Ἡ συνήθεια νά στολίζουμε τό καράβι πρὶν τὰ Χριστούγεννα γιὰ ὅλη τὴν περίοδο τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου εἶναι τό γνήσιο ἑλληνικό ἔθιμο. Τό καράβι, ἐκτός ἀπὸ σύμβολο τῆς Ἐκκλησίας τῶν Χριστιανῶν μέ «καπετάνιο» καὶ Ἀρχηγό τὸν Κύριό μας Ἰ. Χριστό, εἶναι τό πατροπαράδοτο ἔθιμό μας, γιατί ἡ Ἑλλάδα ἦταν πάντοτε μεγάλη ναυτική δύναμη. Ἡ θάλασσα εἶναι τό χαρακτηριστικό τῆς πατρίδας μας γι' αὐτό καὶ σήμερα στολίζουν τό καραβάκι κυρίως στίς νησιωτικές περιοχές τῆς χώρας μας.

Τό ἄλλο ἔθιμο νά στολίζουμε χριστουγεννιάτικο δένδρο εἶναι ξενόφερτο. Στὴν Ἑλλάδα πρωτοεμφανίστηκε τό 1848. Τό δένδρο ξεκίνησε ἀπὸ τὴ Γερμανία, στίς ἀρχές τοῦ Μεσαίωνα.

Στὴ Μ. Βρετανία τό πρῶτο χριστουγεννιάτικο δένδρο ἦρθε μᾶλλον ἀπὸ τὴ Γερμανία καὶ τό ἔφερε ὁ πρίγκιπας Ἀλβέρτος γιὰ τὴ σύζυγό του, τὴ βασίλισσα Βικτωρία καὶ τὰ παιδιά τους. Τό ἄστρο στὴν κορυφή τοῦ χριστουγεννιάτικου δένδρου συμβολίζει τό ἄστέρι τῆς Βηθλεέμ, πού ὁδήγησε τοὺς τρεῖς Μάγους στὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ἐπίσης, ἔχουν περάσει περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸ πενήντα χρόνια, ἀπὸ τότε πού οἱ ἄνθρωποι ἄρχισαν νά στέλνουν χριστουγεννιάτικες κάρτες γιὰ νά ἐκφράσουν τὶς εὐχές τους. Αὐτὲς συνήθως παρουσιάζουν εἰκόνες ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία, τὸν Ἰωσήφ καὶ τό Θεῖο Βρέφος.

Τὰ δῶρα

Στὴν πατρίδα μας τὰ παιδιά ξέρουν ὅτι κάθε Πρωτοχρονιά ἔρχεται ὁ Αἰ-Βασίλης μέ τὰ δῶρα του. Ἀλλὰ καὶ οἱ μεγάλοι ἀνταλάσσουν μεταξὺ τους δῶρα αὐτὴ τὴν χρονιάρα μέρα. Ὅμως, κάποιοι ἄλλοι λαοὶ δίνουν τὰ δῶρα στὴν οἰκογένεια καὶ στοὺς φίλους τους τὴν ἡμέρα πού γεννήθηκε ὁ Χριστός (25 Δεκεμβρίου), μερικοὶ ἄλλοι τὴν ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων (6 Ἰανουαρίου), ἐπειδὴ εἶναι ἐκεῖνη ἡ μέρα πού λένε ὅτι εἶχαν ἐπισκεφθεῖ τό νεογέννητο Χριστό οἱ τρεῖς Μάγοι μέ τὰ δῶρα τους, καὶ βέβαια κάποιοι ἄλλοι τὴν 1η Ἰανουαρίου. Μάλιστα, οἱ Βορειοδυτικοὶ

Εὐρωπαῖοι, πού συγγέουν τὸν Μεγάλο Βασίλειο μέ τὸν Ἅγιο Νικόλαο (τὸν Σάντα-Κλάους), κρεμᾶνε κάλτσες τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς γιὰ νά βροῦν μέσα τό δῶρο τους, ἐπειδὴ κάποτε ὁ Ἅγιος Νικόλαος ἄφησε χρυσὰ νομίσματα μέσα στίς κάλτσες τριῶν φτωχῶν κοριτσιῶν. Στὴν Ὀλλανδία, ἀντὶ γιὰ τίς κάλτσες, τὰ παιδιά βγάζουν ἔξω τὰ παπούτσια τους γιὰ νά πάρουν τὰ πρωτοχρονιάτικα δῶρα τους!

Ἡ Βασιλόπιτα

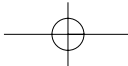
Ἡ συνήθεια νά φτάχνουμε τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς Βασιλόπιτα, ἡ ὁποία κόβεται σέ συγκέντρωση τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας ἢ καὶ ἄλλων συγγενῶν καὶ φίλων, ἀκόμα καὶ σέ συνελεύσεις συλλόγων καὶ ὀργανώσεων συνδέεται μέ τὸν Μεγάλο Βασίλειο. Ὁ Μεγάλος ἅγιος Ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, γιὰ νά προστατεύσει τὴν περιφέρειά του, τὴν Καισάρεια, ἀπὸ τὴν ἐπιδρομὴ ἐχθρῶν, ἔκανε ἔρανο καὶ μάζεψε χρυσὰ νομίσματα καὶ ἄλλα κοσμήματα, γιὰ νά δελεάσει τὸν ἀρχηγό τους, τὸν αὐτοκράτορα Ἰουλιανὸ τὸν Παραβάτη, ὥστε νά

μὴ λεηλατήσουν τὴν περιοχὴ του.

Τελικὰ, ὅμως, οἱ ἐχθροὶ μέ τὴν παρέμβαση τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, τράπηκαν σέ φυγὴ καὶ δὲν κατόρθωσαν νά εἰσβάλουν στὴν Καισάρεια καὶ ἔτσι τὰ νομίσματα καὶ τὰ χρυσαφικὰ ἔμειναν. Τότε, ὁ Μ. Βασίλειος εἶπε νά φτιάξουν μικρὲς πίτες σάν ψωμάκια καὶ ἔβαλαν μέσα καὶ ἀπὸ ἓνα νόμισμα ἢ κάποιο κόσμημα ἀπὸ αὐτὰ πού εἶχαν μαζευτεῖ. Οἱ πίτες αὐτὲς μοιράστηκαν σέ ὅλους καὶ ὁ καθένας κράταγε ὅ,τι τοῦ τύχαινε. Μάλιστα πολλὰ ἔτυχαν καὶ στὰ παιδιά ἐνῶ κατὰ θαυμαστὸ τρόπο ὁ καθένας ἔβρισκε στὴν πίτα του ὅ,τι πολύτιμο χρυσαφικό ἢ νόμισμα εἶχε δώσει!

Ἔτσι κάθε Πρωτοχρονιά ὁ Αἰ-Βασίλης ἔρχεται μέ δῶρα γιὰ τὰ παιδιά καὶ μέ τὴν πίτα του. Σ' ὅποιον πέσει τό φλουρί θεωρεῖται ὅτι ἔχει μεγάλη εὐλογία καὶ θὰ εἶναι καλότυχος τὴ νέα χρονιά.

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													

Όριζόντια: 1. Μεγάλη έορτή του Δεκεμβρίου. 2. Μουσική Νότα. - Έορτάζει τα Φώτα. 3. Το άλατι στην ... καθαρεύουσα - Βυζαντινή Νότα 4. Σέ όλα τα επαγγέλματα υπάρχουν ... 5. Αρχικά του ικανός... Τη χρησιμοποιούσαν παλιά για να ανάψουν τη φωτιά. 6. Το θηλυκό του ... ἀηδόνι - Σύντομος Κύριος - Ἀριθμητικό... κολοβό. 7. Τήν περιμένουμε πῶς καί πῶς τήν... 8. Οἱ ἄγγελοι εἶναι ... ἀγγελιοφόροι - Διστακτικό μόριο. 9. Μέ ἕνα Α γίνεται ... ΛΑΚΑ - Ὑποθετικός σύνδεσμος. Ξενική τέχνη. 10. Μουσική Νότα - Ἅγια καί ... - Καθαρευουσιάνικα αὐγά. 11. Ὑπάρχει καί τέτοιος Υἱός - Δέν εἶναι παρών.

Κάθετα: 1. Εὐχή γιά τήν ὀνομαστική έορτή. 2. Κακόχη έκφραση - Ὑπάρχει καί ἱερός ... γιά τούς λόγους. 3. Ἀρχή ὑπόθεσης- Τά περιμένουμε τήν Πρωτοχρονιά. 4. Σύμφωνα ἀπό τό ΣΤΗΘΟΣ - Ἀπαραίτητα αὐτές τίς μέρες - Μιά τράπεζά μας (ἀρχικά). 5. Οἱ μαθητές ἐξετάζονται μέ ... πολλές φορές - Δῶρα μᾶς κάνει καί ἡ ... 6. Ἀποτέλεσμα ποδοσφαιρικοῦ ἀγώνα - Ζωντανό τῆς θάλασσας μέ .. ἀγκάθια. 7. Βράχοι κάτω ἀπό τή θάλασσα ἐπικίνδυνοι-Δυσκόλευε τόν ... Δημοσθένη. 8. Μέ ἕνα -ΟΣ στό τέλος γίνεται ψάρι - Τρώει πολύ, ἔχει μεγάλη... 9. Μιά φορά καί ... καιρό - Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα ... - Πρόθεση μέ ἀπόστροφο. 10. Ὑπάρχουν καί φαγητά... γιά ὀρισμένες ἡμέρες. 11. Ἄφωνο ... ΝΗΣΙ - Ἀδελφός του Μιωῦση. 12. Βυζαντινή Νότα - Ἄρθρο γιά οὐδέτερα. 13. Νά τά ποῦμε ...

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἁγίας Φωτεινῆς Ἱεραπέτρας

Κατασκευή: Τά Ἄγγελοῦδια

Υλικά: Ὄντουλέ κυματιστό χαρτόνι σέ χρυσό καί ἀσημί, μικρά μεταλλικά ἀστεράκια σέ χρυσό καί ἀσημί, γυαλιστερή μπογιά σέ χρυσό καί ἀσημί, ξυλάκια, χρυσή καί ἀσημένια κλωστή, ψαλίδι, κόλλα.

Ὁδηγίες: Κόβουμε τά μέρη τῶν ἀγγέλων ἀπό ὀντουλέ κυματιστό, ἀπό δύο φορές. Βάφουμε μέ γυαλιστερή χρυσή μπογιά πού κολλάει. Καθώς εἶναι ἀκόμα ὑγρή σκορπίζουμε χρυσά καί ἀσημένια ἀστεράκια στίς φτερούγες στό φόρεμα.

Ἀφοῦ στεγνώσουν ἀπό τή μία πλευρά, κατά τόν ἴδιο τρόπο ετοιμάζουμε καί τήν ἄλλη. Κολλᾶμε καί τίς δύο πλευρές μαζί. Τά στερεώνουμε σέ ξυλάκια, πού τά τυλίγουμε μέ χρυσή κλωστή. Τά βάζουμε σέ κλάρες ἔλατου ἢ ὅπου ἄλλοῦ. Μποροῦμε καί νά τά κρεμάσουμε.

Ἄν θέλουμε νά φτιάξουμε μιά μεγάλη ἀφίσα, κόβουμε συνεχόμενα κεράκια (χαρτοδιπλωτική τέχνη) ἀπό τό ἴδιο ὑλικό καί τά βάζουμε κάτω. Ἐπίσης ἀπό χρυσόχαρτο φτιάχνουμε δύο μεγάλα κεριά, ἢ βάζουμε δύο ἀληθινά.

